

8.3.2011

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

(26/2011)

Tárgy: A Lengyel Köztársaság szejmjének indokolással ellátott véleménye a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról
(COM(2010)0799 – C7-0008/2011 – 2010/0385(COD))

A szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv 6. cikkének megfelelően a nemzeti parlamentek a jogalkotási aktus tervezetének továbbításától számított nyolc héten belül indokolással ellátott véleményt küldhetnek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeinek, amelyben ismertetik azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartják összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás elvével.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata alapján a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása tekintetében a Jogi Bizottság az illetékes bizottság.

Tájékoztatásképpen mellékletben közöljük a Lengyel Köztársaság Szejmjének a fentebb megjelölt javaslatról szóló, indokolással ellátott véleményét.

A Lengyel Köztársaság Szejmjének**2011. március 4-i****HATÁROZATA,****amely tartalmazza indokolással ellátott véleményét****a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) irányuló javaslatnak****a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetlenségéről****(COM (2010) 799 végleges)**

A Lengyel Köztársaság Szejmje, miután áttekintette a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) irányuló javaslatot (COM(2010) 799 végleges), megállapítja, hogy az nem egyeztethető össze az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkének (3) bekezdésében rögzített szubszidiaritás elvével. A javaslat, tekintettel tartalmára, valamint arra, hogy nem indokolja a javaslat összeegyeztethetőségét ezen elvvel, sérti a szubszidiaritás elvét.

1. A Szejm nem osztja az Európai Bizottság nézetét, amely szerint a javasolt rendelet kizárólagos célja, hogy azt a Lisszaboni Szerződésből eredő követelményekhez igazítsa. A rendelet előírásai arra hatalmazzák fel a Bizottságot, hogy olyan területeken adjon ki jogi aktusokat, amelyek jelenleg vagy részlegesen, vagy egyáltalán nincsenek szabályozva az Európai Unió (EU) szintjén. A Szejm értékelése szerint nem léteznek olyan indokok, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy a rendeletre irányuló javaslat céljai nem érhetők el kielégítő módon a tagállamok szintjén, valamint a javasolt intézkedések eredményére vagy mértékére tekintettel az EU szintjén hatékonyabban elérhetők. Nem teljesülnek tehát a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőség azon kritériumai, amelyek értelmében a tagállamok helyett az EU-nak kell meghoznia az intézkedéseket.

2. A Szejm kifogását közli azzal kapcsolatban, hogy a Bizottságot a rendeletre irányuló javaslatban új hatáskörökkel ruházzák fel. A Szejm a szubszidiaritás elvével összeegyeztethetetlennek ítéli a javaslat 310. cikkét, amely felhatalmazza a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén szabályokat fogadjon el a

nyerstejfeldolgozók általi bejelentésekre vonatkozóan. E területen jelenleg a tagállamok fogadják el a szabályozást. A tervezet 310. cikkében foglalt javaslat olyan jogi normákat teremt a működést illetően, amelyek céljait a tagállamok saját jogrendjük szintjén is elérhetik, és jelenleg el is érik. E rendelkezés tehát nem egyeztethető össze az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében rögzített szubszidiaritás elvével. Mi több, a Bizottság a rendeletre irányuló javaslat indokolásának érvelésében nem mutatta ki, hogy feltétlenül szükséges a tejágazat említett bejelentéssel kapcsolatos szabályozásának átutalása a tagállam szintről az uniós szabályozás hatáskörébe.

Hasonló kifogások vonatkoznak a javaslat 126. cikkére, 172. cikkének f) pontjára, valamint 229. cikkének (4) bekezdésére.

3. A Szejm kifogásolja továbbá, hogy hiányoznak azok a kritériumok, amelyek alapján el lehetne dönteni, hogy az adott terület felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok útján kerül szabályozásra. A rendelet értelmében a Bizottság által kiadott aktusokat a nemzeti parlamentek nem ellenőrzik a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőség szempontjából, ugyanis nem képeznek jogalkotási aktusokat. A Bizottságra átruházott hatáskört a javaslat alapján tehát különleges kontrollnak kell alávetni a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőség szempontjából, annak érdekében, hogy a jövőben kizárhatóak legyenek a Bizottság diszkrecionális intézkedései.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében (az Európai Unió működéséről szóló szerződés – EUMSZ – 290. cikke) a Szejm kifogásolja a Bizottságra az ilyen aktusok elfogadásával kapcsolatban átruházott hatásköröket érintő rendelkezések túlzottan széles körét. A rendeletre irányuló javaslat alapján a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse vagy megváltoztassa az uniós jogalkotó, azaz az Európai Parlament és a Tanács intézkedéseit. A Szejm értékelésében az ezen az alapon a Bizottságra átruházott hatáskörök szigorú értelmezést igényelnek. E felhatalmazásokat világosan, pontosan és részletesen meg kell határozni, azon határok kijelölésével, amelyeket az elfogadott aktusok nem léphetnek át. Ugyanakkor a javaslat számos rendelkezése (pl. 30. cikk (1) bekezdése, 31. cikk, 35. cikk, 43. cikk (1) bekezdése., 46. cikk, 78. cikk és a 321. cikk (1) bekezdése) felhatalmazza a Bizottságot, hogy nem meghatározott határidőben részletes feltételeket és szabályokat fogadjon el a szabályozott területeken. A hatásköri rendelkezések e tág rendszere, valamint az indokolásuk elmaradása miatt a Szejm megjegyzi, hogy a Bizottság kiadhat majd felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az adott szempontból fontos területen.

Továbbá, az EUMSZ 291. cikke megköveteli, hogy a végrehajtási hatáskörök Bizottság általi gyakorlását az Európai Parlament és a Tanács által korábban elfogadott rendelkezések alapján a tagállamok ellenőrizzék. E rendelkezéseket azonban mégsem fogadták el. A Szejm megengedhetetlennek tartja, hogy a rendelet alapján a Bizottság végrehajtási aktusokat fogadhasson el, miközben ezek tagállamok általi ellenőrzése elmarad.

A Szejm álláspontja, hogy a rendeletre irányuló javaslat sérti a szubszidiaritás elvét. Mivel a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kiadását illetően nincs meghatározva a Bizottság hatásköre, illetve nem ismertek a végrehajtási aktusok elfogadása feletti tagállami ellenőrzés szabályai, a Bizottság annak ellenére hozhat szabályozási intézkedéseket, hogy ezek céljai kielégítő módon elérhetők tagállami szinten is.

4. A Szejm kifogásolja továbbá, hogy a Bizottság a rendeletre irányuló javaslatban nem indokolta a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőséget azon rendelkezések esetében, amely a Bizottságot felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (EUMSZ 290. cikk) és végrehajtási aktusok (EUMSZ 291. cikk) elfogadására hatalmazza fel. Ez a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv 5. cikkének megsértését jelenti. Egy jogalkotási aktus tervezetében a szubszidiaritás elvének való megfelelés indokolása kulcsszerepet tölt be betartásának nemzeti parlamentek általi ellenőrzése során, hiszen lehetővé teszi, hogy megismerjék és értékeljék a tervezett jogi aktus vagy meghatározott megoldás elfogadása mellett szóló érveket. Egy uniós jogi aktus indokolása teszi lehetővé jogszerűségének az Európai Közösségek Bírósága általi ellenőrzését is, amikor megsemmisítés iránti keresetet nyújtanak be (EUMSZ 263. cikk).

A Bizottság az indokolásban úgy tekintette összeegyeztethetőnek a javaslatot a szubszidiaritás elvével, hogy semmilyen érvet nem mutatott fel, amely ezt alátámasztaná. A Bizottság utalt arra, hogy a közös agrárpolitika az EU és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartozik, ami azt jelenti, hogy a tagállamok csak akkor őrzik meg jogalkotási hatáskörüket e területen, ha az adott ágazatban az EU szintjén korábban nem fogadtak el jogi rendelkezéseket. Az indokolásban kiemelték, hogy „a javaslat az egységes közös piacszerzésnek a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új előírásokhoz való hozzáigazítására korlátozódik. Ezért a javaslat nem érinti a meglévő uniós megközelítést”.

Tekintettel az indokolásnak a javaslat és a szubszidiaritás elve közötti összeegyeztethetőségre vonatkozó megállapításai általános jellegére, nem jelenthető ki, hogy az eleget tenne 2. jegyzőkönyv 5. cikkében foglalt követelményeknek, amely előírja, hogy (mennyiségi vagy minőségi mutatók alapján) pontosan támasszák alá, mi indokolja az adott terület uniós szervek általi szabályozását, annak érdekében, hogy lehetségessé váljék az adott jogi aktus jogszerűségének ellenőrzése.

A rendeletre irányuló javaslat és a szubszidiaritás elve közötti összeegyeztethetőség részletes indokolásának hiánya miatt a Szejm mint a nemzeti parlament e területen ellenőrzést gyakorló kamarája nem tudja értékelni a Bizottság ezen elvvel való összeegyeztethetőséggel kapcsolatos érvelését. A fentiek alapján azt kell megállapítani, hogy a Bizottság – azáltal hogy nem tett eleget annak a követelménynek, hogy részletesen indokolja a javaslat szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőséget – megsértette a szubszidiaritás elvét.

A SZEJM ELNÖKE

Grzegorz Schetyna

/aláírás/

/pecsét/